

72

U Zagrebu, 16. listopada 2019. godine

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
10000 Zagreb, Amruševa 2

TRGOVAČKI SUD 1
U ZAGREBU
PRIMLJENO
16-10-2019

Posl. broj: St-2330/19

DUŽNIK: **INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o.**
Zagreb, Kennedyjev trg 2, OIB: 39754109503

postom — neposredno
u ..... primj. .... priloga
pristojba .....

PODNEŠAK DUŽNIKA

2 primjerka

I.

Na prijedlog vjerovnika MANEDA d.o.o., Varaždinska 77, Sesvete za otvaranje stečajnog postupka od 23.09.2019.g. dužnik se očituje kako slijedi:

Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnesen je od osobe koja nema aktivnu legitimaciju za podnošenje istog.

Naime, predlagatelj svoju tražbinu temelji na presudi Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1078/15, a koji postupak je dužnik (tamo tužitelj) pokrenuo radi povrata stečenog bez osnove (i izgubio zbog procesnih razloga odnosno jer je tužba bila preuranjena).

Predmetna presuda donesena je 10.11.2016.g. tj. prije pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.broj: PŽ-4893/17 kojom se utvrđuje da su bez pravnog učinka svi ustupi tražbine (uključujući i (i) ustup Daliborke Planinčević na Nenada Markovića te (ii) ustup Nenada Markovića na MANEDA d.o.o.) kojima je predlagatelj stekao bjanko zadužnice i mjenice, koje su potom ispunjene u korist predlagatelja te je potom predlagatelj u više ovršnih postupaka pokrenutih temeljem predmetnih zadužnica naplatio, bez ikakve protučinidbe, bez da je realiziran osnovni pravni posao te protivno očitovanju i volji stranaka kod izdavanja mjenica, više milijuna kuna.

Presudom VTS-a posl. broj PŽ-4893/17 od 18.01.2018. g. te rješenjem VTS-a posl. broj PŽ-3195/19 od 11.06.2019. g. utvrđeno je da je osnovni posao ništetan, a stoga je ništetan i ustup nepostojeće (ništetne) tražbine (što je utvrđeno izrekom presude odnosno rješenja), te predlagatelj treba dužniku vratiti primljeno, bez vremenskog ograničenja.

Dokaz: - presuda VTS -a posl. broj PŽ-4893/17 od 18.01.2018.g., preslik;
- rješenje VTS-a posl. broj PŽ-3195/19 od 11.06.2019.g., preslik;

* * *

Napominjemo da je točka II. presude VTS-a posl. broj PŽ-4893/17 od 18.01.2018. g. ostala na snazi nakon donošenja odluke po reviziji koja je ukinula samo točku I. predmetne presude.

Dokaz: - rješenje VSRH posl. broj Revt-300/2018 od 05.12.2018.g., preslik;

* * *

Nesporno je (temeljem pravomoćne odluke suda!) da dužnik ima mnogostruko veće potraživanje prema predlagatelju nego obratno.

Dužnik izjavljuje prijebaj dijela svojeg potraživanja prema predlagatelju, a za eventualni nepodmireni dio svoje obveze prema predlagatelju.

Dužnik naglašava da predlagatelj, umjesto da ispuni svoje obveze, pokušava višekratnim prijedlozima za otvaranjem stečaja izbjeći plaćanje obveze.

Dokaz: rješenje TS Zagreb posl.broj: St-233/15 od 22.12.2017.g., preslik;

Priloženo rješenje potvrđeno je od strane Visokog trgovačkog suda RH.

II.

Nadalje, osim što predlagatelj nema aktivnu legitimaciju, prijedlog predlagatelja (u odnosu na nelikvidnost) je preuranjen jer u trenutku podnošenja (a jednako i danas) nije prošlo 60 dana uzastopne blokade računa dužnika - što je presumpcija nelikvidnosti sukladno odredbama Stečajnog zakona.

Dokaz: - Potvrda FINA-e o blokadi računa i novčanih sredstava ovršenika od 01.10.2019.g., izvornik

III.

Konačno, predlagatelj ničim nije dokazao ni postojanje trećeg razloga (nesolventnost), niti isto može dokazati jer je realna tržišna vrijednost imovine dužnika (nekretnine, financijska imovina i dr.) veća od vrijednosti obveza.

Dužnik ističe da je teret dokaza na predlagatelju.

Industrogradnja nekretnine d.o.o.

Direktor:

INDUSTROGRADNJA Nekretnine d.o.o.
Zagreb

Josip Galinec

24 PŽ-4893/2017-8

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD 6
U ZAGREBU
PRIMLJENO

12-02-2018

poštom — neposredno
prij. .... priloga
pristojba

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Gorane Aralice Martinović, predsjednice vijeća, Kamelije Parać, sutkinje izjaviteljice i Nevenke Marković, članice vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o., Zagreb, Savska cesta 66 (OIB 55713556812) i 2. tužitelja ISTO d.d., Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB 88502209643 (pravni sljednik INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d., Zagreb, Savska cesta 66 - OIB 19751350811), koje zastupa Nenad Cetinja, odvjetnik u Zagrebu, protiv 1. tuženika MANEDA d.o.o., Sesvete, Varaždinska 77 (OIB 92450134182), 2. tuženika NENADA MARKOVIĆA iz Sesveta, Varaždinska 77 (OIB 64828450804), 3. tuženice DALIBORKE PLANINČEVIĆ iz Velike Ostrne, Dugo Selo, Čulinečka 44 (OIB 19224978247), koju zastupa Nataša Rađenović, odvjetnica u Dugom Selu, 4. tuženika PLANIDAL ULAGANJA d.o.o., Sesvete, Varaždinska 77 (OIB 77476534507) i 5. tuženika PRVA ULAGANJA d.o.o., Zagreb, Savska cesta 66 (OIB 86840581720) kao pravni sljednik OPORTUNITAS ULAGANJE d.o.o., Zagreb, A. Šenoe 11, radi povrata zadužnica i utvrđenja, odlučujući o žalbi prvotuzitelja INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o., Zagreb, protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-4487/2011 od 15. veljače 2013., u sjednici vijeća održanoj 18. siječnja 2018.

presudio je

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-4487/2011 od 15. veljače 2013. u odnosu na tužitelja Industrogradnja nekretnine d.o.o. Zagreb i sudi:

Prihvaća se tužbeni zahtjev prvotuzitelja koji glasi:

„I. I-, II- i III-tuženi dužni su vratiti prvotuzitelju 18 bjanko zadužnica do 1 milijun kuna, specificiranih kako slijedi:

- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17696/08 i br. OV-17715/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17697/08 i br. OV-17716/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17698/08 i br. OV-17717/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17699/08 i br. OV-17718/08

- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17700/08 i br. OV-17719/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17701/08 i br. OV-17720/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17702/08 i br. OV-17721/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17703/08 i br. OV-17722/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17704/08 i br. OV-17723/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17705/08 i br. OV-17724/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17706/08 i br. OV-17725/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17707/08 i br. OV-17726/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17708/08 i br. OV-17727/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17710/08 i br. OV-17728/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17711/08 i br. OV-17729/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17712/08 i br. OV-17730/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17713/08 i br. OV-17731/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17714/08 i br. OV-17732/08, te bjanko mjenicu I-tužitelja i bjanko mjenicu II-tužitelja, sve u roku od 8 dana, i zabranjuje im se korištenje i prijenos navedenih bjanko zadužnica i mjenica.

II. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka "Ugovor o ustupu tražbine" od 13. veljače 2009. godine, zaključen između II- i III-tuženika i ovjeren kod Javnog bilježnika Vlaste Zajec, broj OV-1366/09, kao i bilo koji drugi ustup tražbine koja je predmet ugovora o ustupu tražbine od 13.02.2009. g.“

II. Nalaže se prvo, drugo, treće i četvrtotuženicima da u roku od osam dana prvotužitelju solidarno naknade trošak postupka u iznosu od 12.075,00 kn (dvanaestisućasedamdesetpet kuna).

Obrazloženje

Osporenim presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev da se naloži prvo, drugo i trećetuženicima vratiti tužiteljima 18 bjanko zadužnica do 1.000.000,00 kn, specificiranih u izreci pobijane presude, da se utvrdi da je bez pravnog učinka „Ugovor o ustupu tražbine“ od 13. veljače 2009. zaključen između drugo i trećetuženika i ovjeren kod javnog bilježnika Vlaste Zajec, broj Ov-1366/2009, kao i bilo koji drugi ustup tražbine koja je predmet ugovora o ustupu tražbine od 13. veljače 2009. i da su im tuženici dužni naknaditi

troškove postupka. Nadalje je naloženo tužiteljima da prvo, drugo i četvrtotuženiku naknade parnični trošak u iznosu od 4.050,00 kn te trećetuženici u iznosu od 7.600,00 kn, sve u roku od osam dana.

Protiv presude žalbu su podnijeli tužitelji zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom žalbenom sudu presudu preinačiti i prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti podredno ukinuti i predmet vratiti na ponovno suđenje.

Prvotuženik u odgovoru na žalbu navodi da je žalba neosnovana i predlaže da ovaj sud potvrdi prvostupanjsku presudu.

Nakon donošenja prvostupanjske odluke kod drugotužitelja Industrogradnja grupa d.d. nastupile su sljedeće statusne promjene: društvu Isto d.d., Varaždin pripojeno je društvo Industrogradnja grupa d.d., Zagreb, Kennedyjev trg 2, upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS 080022369, OIB 19751350811, temeljem Ugovora o pripajanju od 21. prosinca 2016., Odluke skupštine ovog društva od 30. prosinca 2016. te Odluke skupštine društva Industrogradnja grupa d.d. od 30. prosinca 2016. Nadalje, temeljem plana podjele društva Isto d.d., sa sjedištem u Varaždinu, Augusta Šenoe 4-6, donesenog od strane uprave društva 10. travnja 2017. te odobrenog od strane skupštine društva 18. travnja 2017., izvršena je podjela društva Isto d.d. prijenosom dijela imovine društva Isto d.d., kao društva koje se dijeli i ne prestaje, na nova društva koja se osnivaju radi provođenja podjele s osnivanjem društava Isto grupa d.d. i Industrogradnja d.d.

Iako je prvostupanjski sud rješenjem od 25. srpnja 2017. odredio nastavak postupka u odnosu na drugotužitelja Isto d.d., protiv kojeg rješenja su tuženici podnijeli žalbu, smatrajući da društvo Isto d.d. nije pravni sljednik društva Industrogradnja grupa d.d., Zagreb, ovaj sud nije odlučivao o toj žalbi iz razloga što je Trgovački sud u Varaždinu rješenjem poslovni broj St-529/2017-57 od 21. prosinca 2017. otvorio stečajni postupak nad dužnikom „Isto dioničko društvo za usluge“, Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, pa je sukladno čl. 212. t. 5. Zakona o parničnom postupku i u odnosu na društvo Isto d.d. nastupio prekid postupka.

Stoga je ovaj sud odlučivao samo o žalbi prvotužitelja Industrogradnja nekretnine d.o.o., Zagreb.

Žalba je osnovana.

Ispitavši prvostupanjsku presudu u odnosu na žalbu prvotužitelja, sukladno odredbama čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), drugostupanjski je sud našao kako je kod donošenja presude prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za povrat 18 bjanko zadužnica koje su dane kao sredstvo osiguranja plaćanja tražbine u iznosu od 17.753.625,00 kn kao i utvrđenje da je bez pravnog učinka Ugovor o ustupu tražbine od 13. veljače 2009. zaključen između drugo i trećetuženika.

Nije sporno među strankama da su prvotuzitelj kao dužnik i drugotuzitelj kao jamac-platac, u ispunjenju svojih ugovornih obveza iz čl. 22. Anexa Sporazumu o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d., Zagreb, od 21. kolovoza 2008. zaključenog između prvotuzitelja i četvrto i petotuzenika i iz čl. 10. Ugovora o opciji prodaje (put option) zaključenog 22. kolovoza 2008. između prvotuzitelja kao izdavatelja opcije, drugotuzitelja kao jamca i trećetuzenika kao stjecatelja opcije, predali trećetuzenoj kao vjerovnici svatko po jednu vlastitu mjenicu te da su potpisali, javnobilježnički ovjerali i predali trećetuzenici kao vjerovnici 18 bjanko zadužnica.

Nije sporno niti da su drugotuzenik Nenad Marković i trećetuzenica Daliborka Planinčević sklopili 13. veljače 2009. ugovor o ustupu tražbine kojim je trećetuzenica ustupila drugotuzeniku sva svoja prava koja su nastala ili mogu nastati prema tužiteljima u iznosu od ukupno 17.753.625,00 kn iz ugovora o opciji prodaje koji je Daliborka Planinčević zaključila s tužiteljima i kojim je u članku 9. ugovoreno da potpisom ovog ugovora se jamac obvezuje kao jamac platac i odgovara stjecatelju opcije za cijelu obvezu izdavatelja opcije kao glavni dužnik, a čl. 10. tog Ugovora se prvotuzitelj Industrogradnja nekretnine d.o.o. kao izdavatelj opcije obvezuje kao sredstvo osiguranja tražbine, koja će u slučaju izvršenja opcije nastati temeljem kupoprodajnog ugovora za predmet opcije i time nastale obveze za plaćanje cijene predmeta opcije, predati vlastite mjenice i 18 bjanko zadužnica.

Sporno je postojanje same tražbine za čije su osiguranje dane zadužnice kao i je li prvotuzenik bio ovlašten ispuniti navedene bjanko zadužnice i navesti sebe kao vjerovnika u odnosu na tužitelje, iako nije niti u kakvom obveznopravnom odnosu s njima.

Suprotno stavu prvostupanjskog suda, prvotuzitelj se u parničnom postupku za povratom zadužnica može pozivati na činjenicu da je vjerovnik iz temeljnog odnosa postupio suprotno svojim ugovornim obvezama.

Da bi sud prihvatio tužbeni zahtjev za povratom zadužnica tužitelj, koji je izdavatelj zadužnice, treba dokazati osnovanim zahtjev za povrat zadužnica. Pritom se njegov zahtjev može temeljiti na različitim osnovama; s jedne strane to su nedostaci koji se tiču same zadužnice kao isprave ili pribavljanja zadužnice, na primjer: ako zadužnica nema propisani sadržaj, ako je neovlašteno popunjen sadržaj zadužnice od strane trećeg ili ako je vjerovnik iz zadužnice pribavio tu ispravu silom, potajno ili prijevarom. Druga grupa valjanih osnova za zahtjev za povrat, odnosi se na tražbinu zbog čijeg je osiguranja izdana zadužnica. Dakle, tužitelj mora dokazati da tražbina u vezi s kojom je zadužnica izdana nije ni nastala ili da je u cijelosti prestala nakon obvezivanja zadužnicom.

Dakle, tužitelji i trećetuzenica sklopili su Ugovor o opciji prodaje 100% udjela u kapitalu trgovačkog društva Planidal ulaganja d.o.o., s ciljem da prvotuzitelj stekne članska prava u poslovnom udjelu četvrtotuzenika.

Sukladno čl. 412. st. 3. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93 i 34/99; dalje: ZTD) za prijenos poslovnog udjela potreban je ugovor sklopljen u obliku javnobilježničke isprave, a takav ugovor je potreban i za preuzimanje obveze da će se prenijeti poslovni udio.

Prema tome, ugovor o prijenosu poslovnog udjela je strogo formalan ugovor, a to znači da mora biti sklopljen u obliku javnobilježničke isprave, a ako ne bi bio sklopljen u tom obliku, bio bi ništav.

Slijedom navedenog, takav oblik ugovora o prijenosu poslovnog udjela vrijedi za svaki posao koji neposredno obvezuje na prienos poslovnog udjela. Među neposredna obvezivanja koja zahtijevaju spomenuti pravni oblik treba uvrstiti i ugovore o opciji za kupnju i prodaju poslovnog udjela kao i predugovor tom ugovoru. To ujedno znači da se u tom obliku moraju dati očitovanja obiju ugovornih strana, dakle ponuda i prihvata sadržane u jednoj ili više isprava. Javnobilježnička isprava traži se za cijeli sadržaj ugovora, a ne samo za njegove bitne sastojke. Dakle, to se može učiniti u obliku javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave.

Spomenuti oblik uvjet je nastanka i valjanosti posla, pa bez kojega ne bi mogao ni nastati. Stoga sklopljeni ugovor u nekom drugom obliku je ništav i na to se svatko može pozivati bez vremenskog ograničenja, a svaka ugovorna strana ima pravo tražiti da joj se vrati ono što je na temelju tog dala.

U konkretnom slučaju tužitelji i trećetuženica sklopili su Ugovor o opciji prodaje (put option) u kojem su u članku 1. odredili da ovim ugovorom stjecatelj opcije (Daliborka Planinčević) stječe pravo na prodaju 100% udjela u kapitalu društva Planidal ulaganja d.o.o. (predmet opcije), a izdavatelj opcije (Industrogradnja nekretnine d.o.o.) preuzima obvezu da, na zahtjev stjecatelja opcije, sa stjecateljem opcije sklopi kupoprodajni ugovor odnosno ugovor o prijenosu poslovnog udjela te plati i kupi odnosno stekne predmet opcije.

Budući da navedeni ugovor nije sklopljen u obliku javnobilježničke isprave takav ugovor je ništav, sukladno čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO), jer je protivan prisilnim propisima.

Nadalje, sukladno čl. 323. ZOO-a, u slučaju ništetnosti ugovora, svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivu vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

Kako je u konkretnom slučaju prvotuzitelj predao trećetuženici za osiguranje tražbine, koja bi nastala u slučaju izvršenja Opcije iz Ugovora o opciji, 18 bjanko zadužnica to je osnovan njegov tužbeni zahtjev za povratom tih zadužnica jer tražbina nije nastala uslijed ništavosti ugovora. Nadalje, zbog ništavosti Ugovora o opciji prodaje osnovan je i tužbeni zahtjev da je bez pravnog učinka Ugovor o ustupu tražbine od 13. veljače 2009.

Valjalo je stoga na temelju odredbe čl. 370. st. 3. ZPP-a preinačiti prvostupanjsku presudu i prihvatiti tužbeni zahtjev prvotuzitelja u cijelosti.

Odluka o trošku temelji se na čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, kao i čl. 164. i čl. 166. st. 2. ZPP-a. Temeljem navedenih odredaba zakona i pravilnom primjenom odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika prvotuzitelju pripada za sastav tužbe iznos od 2.500,00 kn, za zastupanje na ročištu održanom 27. studenog 2012. iznos od 2.500,00 kn, za

ročište održano 31. siječnja 2012. iznos od 2.500,00 kn, PDV od 25% u iznosu od 1.875,00 kn, trošak sudskih pristojbi na tužbu 1.350,00 kn i presude u iznosu pod 1.350,00 kn. Ukupno 12.075,00 kn.

Zagreb, 18. siječnja 2018.

Predsjednica vijeća
Gorana Aralica Martinović, v. r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI /OVRŠNOSTI

Presuda Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske u Zagrebu br. PŽ-4893/2017 od 18. siječnja 2018.g. - u odnosu na tužitelja INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Kennedyjev trg 2, OIB: 55713556812 pravomoćna je u toč. I. i II. njene izreke - dana 18. siječnja 2018.g., a ovršna u toč. II. njene izreke - dana 02. ožujka 2018.g.

U Zagrebu, 08. ožujka 2018.g.

Sudac:

Mirna Panjan, v.r.

MARINA RADA KOVIĆ

REPUBLIKA HRVATSKA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

28-05-2019

poštom - neposredno
u.....putnj.....piloga

PRIMLJENO

09-07-2019

163

ZAGREB

Poslovni broj: 24 Pž-3195/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Gorane Aralice Martinović, predsjednice vijeća, Kamelije Parać, sutkinje izvjestiteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o., Zagreb, Savska cesta 66, OIB 55713556812 i 2. tužitelja ISTO d.d., Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB 88502209643 (pravni sljednik INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d., Zagreb, Savska cesta 66 - OIB 19751350811), koje zastupa punomoćnik Nenad Cetinja, odvjetnik u Zagrebu, protiv 1. tuženika MANEDA d.o.o., Sesvete, Varaždinska 77, OIB 92450134182, 2. tuženika NENADA MARKOVIĆA iz Sesveta, Varaždinska 77, OIB 64828450804, 3. tuženice DALIBORKE PLANINČEVIĆ iz Velike Ostrne, Dugo Selo, Čulinečka 44, OIB 19224978247, koju zastupa punomoćnica Nataša Rađenović, odvjetnica u Dugom Selu, 4. tuženika PLANIDAL ULAGANJA d.o.o., Sesvete, Varaždinska 77, OIB 77476534507 i 5. tuženika PRVA ULAGANJA d.o.o., Zagreb, Savska cesta 66, OIB 86840581720 kao pravni sljednik OPORTUNITAS ULAGANJE d.o.o., Zagreb, A. Šenoe 11, radi povrata zadužnica i utvrđenja, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-4487/2011 od 15. veljače 2013., u sjednici vijeća održanoj 11. lipnja 2019.

riješio je

P. 1337 / 2019.

Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-4487/2011 od 15. veljače 2013. u točkama I., III. i IV. njene izreke i u tom dijelu predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Osporenom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev da se naloži prvo, drugo i trećetuženicima vratiti tužiteljima 18 bjanko zadužnica do iznosa od 1.000.000,00 kn, specificiranih u izreci pobijane presude, da se utvrdi da je bez pravnog učinka „Ugovor o ustupu tražbine“ od 13. veljače 2009. zaključen između drugo i trećetuženika i ovjeren kod javnog bilježnika Vlaste Zajec, poslovni broj Ov-1366/2009, kao i bilo koji drugi ustup tražbine koja je predmet ugovora o ustupu tražbine od 13. veljače 2009. i da su im tuženici dužni naknaditi troškove postupka. Nadalje je naloženo tužiteljima da prvo, drugo i četvrtotuženiku naknade parnični trošak u iznosu od 4.050,00 kn te trećetuženici u iznosu od 7.600,00 kn, sve u roku od osam dana.

Protiv presude žalbu su podnijeli tužitelji zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom žalbenom sudu presudu preinačiti i prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti podredno ukinuti i predmet vratiti na ponovno suđenje.

Prvotuženik u odgovoru na žalbu navodi da je žalba neosnovana i predlaže da ovaj sud potvrdi prvostupanjsku presudu.

Iz spisa proizlazi da su, nakon donošenja prvostupanjske odluke, kod drugotužitelja Industrogradnja grupa d.d. nastupile sljedeće statusne promjene: društvu Isto d.d., Varaždin pripojeno je društvo Industrogradnja grupa d.d., Zagreb, Kennedyjev trg 2, upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS 080022369, OIB 19751350811, temeljem Ugovora o pripajanju od 21. prosinca 2016., Odluke skupštine ovog društva od 30. prosinca 2016. te Odluke skupštine društva Industrogradnja grupa d.d. od 30. prosinca 2016. Nadalje, temeljem plana podjele društva Isto d.d., sa sjedištem u Varaždinu, Augusta Šenoe 4-6, donesenog od strane uprave društva 10. travnja 2017. te odobrenog od strane skupštine društva 18. travnja 2017., izvršena je podjela društva Isto d.d. prijenosom dijela imovine društva Isto d.d., kao društva koje se dijeli i ne prestaje, na nova društva koja se osnivaju radi provođenja podjele s osnivanjem društava Isto grupa d.d. i Industrogradnja d.d. Iako je prvostupanjski sud rješenjem od 25. srpnja 2017. odredio nastavak postupka u odnosu na drugotužitelja Isto d.d., protiv kojeg rješenja su tuženici podnijeli žalbu, smatrajući da društvo Isto d.d. nije pravni sljednik društva Industrogradnja grupa d.d., Zagreb, ovaj sud u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem PŽ-4893/2017 nije odlučivao o toj žalbi iz razloga što je Trgovački sud u Varaždinu rješenjem poslovni broj St-529/2017-57 od 21. prosinca 2017. otvorio stečajni postupak nad dužnikom „Isto“ d.d. Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, pa je sukladno čl. 212. t. 5. Zakona o parničnom postupku i u odnosu na društvo Isto d.d. nastupio prekid postupka.

Presudom suda drugog stupnja poslovni broj PŽ-4893/2017 od 18. siječnja 2018. preinačena je prvostupanjska presuda u odnosu na prvotužitelja, te je prihvaćen tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se nalaže prvo, drugo i trećetuženiku da su dužni vratiti prvotužitelju 18 bjanko zadužnica navedenih u izreci navedene presude. Također je utvrđeno da je bez pravnog učinka Ugovor o ustupu tražbine od 13. veljače 2009., zaključen između drugo i trećetuženika, te je naloženo prvo, drugo, treće i četvrtetuženicima da u roku od osam dana prvotužitelju solidarno naknade trošak postupka u iznosu od 12.075,00 kn.

Protiv drugostupanjske presude reviziju su podnijeli prvo, drugo, treće i četvrtetuženici pozivom na odredbu čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 43/13 i 89/14; dalje: ZPP). Istu pobijaju u dijelu u kojem je naložen povrat zadužnice.

Vrhovni sud je rješenjem poslovni broj Revt-300/2018 od 5. prosinca 2018. prihvatio reviziju prvo, drugo i trećetuženika i ukinuo presuda ovog suda u dijelu izreke pod stavkom I. točka I., kojom je naloženo vraćanje prvotužitelju zadužnica od strane prvo, drugo i trećetuženika te u dijelu izreke pod stavkom II. kojim je odlučeno o parničnim troškovima prvo, drugo i trećetuženiku i u tom dijelu predmet je vraćen ovoim sudu na ponovno suđenje.

Budući da je u međuvremenu postupak pravomoćno nastavljen i u odnosu na drugotuženika Isto d.d. u stečaju to je drugostupanjski sud odlučio o žalbi oba tužitelja.

Žalba prvotužitelja Industrogradnja nekretnine d.o.o. Zagreb i drugotužitelja Isto d.d. u stečaju je osnovana.

Ispitavši prvostupanjsku presudu u odnosu na žalbu tužitelja, sukladno odredbama čl. 365. st. 2. ZPP-a („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13), drugostupanjski je sud našao kako je zbog pogrešnog pravnog pristupa činjenično stanje nepotpuno utvrđeno.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za povrat 18 bjanko zadužnica koje su dane kao sredstvo osiguranja plaćanja tražbine u iznosu od 17.753.625,00 kn.

Nije sporno među strankama da su prvotužitelj kao dužnik i drugotužitelj kao jamac-platac, u ispunjenju svojih ugovornih obveza iz čl. 22. Anexa Sporazumu o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d., Zagreb, od 21. kolovoza 2008. zaključenog između prvotužitelja i četvrto i petotuženika i iz čl. 10. Ugovora o opciji prodaje (put option) zaključenog 22. kolovoza 2008. između prvotužitelja kao izdavatelja opcije, drugotužitelja kao jamca i trećetuženika kao stjecatelja opcije, predali trećetuženoj kao vjerovnici svatko po jednu vlastitu mjenicu te da su potpisali, javnobilježnički ovjerali i predali trećetuženici kao vjerovnici 18 bjanko zadužnica.

Nije sporno niti da su drugotuženik Nenad Marković i trećetuženica Daliborka Planinčević sklopili 13. veljače 2009. ugovor o ustupu tražbine kojim je trećetuženica ustupila drugotuženiku sva svoja prava koja su nastala ili mogu nastati prema tužiteljima u iznosu od ukupno 17.753.625,00 kn iz ugovora o opciji prodaje koji je Daliborka Planinčević zaključila s tužiteljima i kojim je u članku 9. ugovoreno da potpisom ovog ugovora se jamac obvezuje kao jamac platac i odgovara stjecatelju opcije za cijelu obvezu izdavatelja opcije kao glavni dužnik, a čl. 10. tog Ugovora se prvotužitelj Industrogradnja nekretnine d.o.o. kao izdavatelj opcije obvezuje kao sredstvo osiguranja tražbine, koja će u slučaju izvršenja opcije nastati temeljem kupoprodajnog ugovora za predmet opcije i time nastale obveze za plaćanje cijene predmeta opcije, predati vlastite mjenice i 18 bjanko zadužnica.

Sporno je postojanje same tražbine za čije su osiguranje dane zadužnice kao i je li prvotuženik bio ovlašten ispuniti navedene bjanko zadužnice i navesti sebe kao vjerovnika u odnosu na tužitelje, iako nije niti u kakvom obvezopravnom odnosu s njima.

Suprotno stavu prvostupanjskog suda, prvotužitelj se u parničnom postupku za povratom zadužnica može pozivati na činjenicu da je vjerovnik iz temeljnog odnosa postupio suprotno svojim ugovornim obvezama.

Da bi sud prihvatio tužbeni zahtjev za povratom zadužnica tužitelj, koji je izdavatelj zadužnice, treba dokazati osnovanim zahtjev za povrat zadužnica. Pritom se njegov zahtjev može temeljiti na različitim osnovama; s jedne strane to su nedostaci koji se tiču same zadužnice kao isprave ili pribavljanja zadužnice, na primjer: ako zadužnica nema propisani sadržaj, ako je neovlašteno popunjen sadržaj zadužnice od strane trećeg ili ako je vjerovnik iz zadužnice pribavio tu ispravu silom, potajno ili prijevarom. Druga grupa valjanih osnova za

zahtjev za povrat, odnosi se na tražbinu zbog čijeg je osiguranja izdana zadužnica. Dakle, tužitelj mora dokazati da tražbina u vezi s kojom je zadužnica izdana nije ni nastala ili da je u cijelosti prestala nakon obvezivanja zadužnicom.

Dakle, tužitelji i trećetuženica sklopili su Ugovor o opciji prodaje 100% udjela u kapitalu trgovačkog društva Planidal ulaganja d.o.o., s ciljem da prvotuzitelj stekne članska prava u poslovnom udjelu četvrtotuženika.

Sukladno čl. 412. st. 3. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93 i 34/99; dalje: ZTD) za prijenos poslovnog udjela potreban je ugovor sklopljen u obliku javnobilježničke isprave, a takav ugovor je potreban i za preuzimanje obveze da će se prenijeti poslovni udio.

Prema tome, ugovor o prijenosu poslovnog udjela je strogo formalan ugovor, a to znači da mora biti sklopljen u obliku javnobilježničke isprave, a ako ne bi bio sklopljen u tom obliku, bio bi ništav.

Slijedom navedenog, takav oblik ugovora o prijenosu poslovnog udjela vrijedi za svaki posao koji neposredno obvezuje na prijenos poslovnog udjela. Među neposredna obvezivanja koja zahtijevaju spomenuti pravni oblik treba uvrstiti i ugovore o opciji za kupnju i prodaju poslovnog udjela kao i predugovor tom ugovoru. To ujedno znači da se u tom obliku moraju dati očitovanja obiju ugovornih strana, dakle ponuda i prihvrat sadržane u jednoj ili više isprava. Javnobilježnička isprava traži se za cijeli sadržaj ugovora, a ne samo za njegove bitne sastojke. Dakle, to se može učiniti u obliku javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave.

Spomenuti oblik uvjet je nastanka i valjanosti posla bez kojega ne bi mogao ni nastati. Stoga sklopljeni ugovor u nekom drugom obliku je ništav i na to se svatko može pozivati bez vremenskog ograničenja, a svaka ugovorna strana ima pravo tražiti da joj se vrati ono što je na temelju tog dala.

U konkretnom slučaju tužitelji i trećetuženica sklopili su Ugovor o opciji prodaje (put option) u kojem su u članku 1. odredili da ovim ugovorom stjecatelj opcije (Daliborka Planinčević) stječe pravo na prodaju 100% udjela u kapitalu društva Planidal ulaganja d.o.o. (predmet opcije), a izdavatelj opcije (Industrogradnja nekretnine d.o.o.) preuzima obvezu da, na zahtjev stjecatelja opcije, sa stjecateljem opcije sklopi kupoprodajni ugovor odnosno ugovor o prijenosu poslovnog udjela te plati i kupi odnosno stekne predmet opcije.

Budući da navedeni ugovor nije sklopljen u obliku javnobilježničke isprave takav ugovor je ništav, sukladno čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO), jer je protivan prisilnim propisima.

Nadalje, sukladno čl. 323. ZOO-a, u slučaju ništetnosti ugovora, svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

S obzirom da tužitelji prema tuženicama postavljaju vlasničkopravni zahtjev za predaju bjanko zadužnica i mjenica kao isprava, to moraju dokazati da se zadužnica nalazi kod tuženika, a za sada nije jasno da li se sve zadužnice nalaze kod tuženika i kod kojih tuženika i da li su neke ili sve predane Financijskoj agenciji na naplatu kao ovršne isprave.

Stoga je pri ocjeni osnovanosti tužbenog zahtjeva za povrat bjanko zadužnica potrebno utvrditi kod koga se te bjanko zadužnice nalaze, u čijem su posjedu i da li su iste predane na naplatu Financijskoj agenciji te jesu li iste popunjavanjem stekle svojstvo zadužnice te pravomoćnog rješenja o ovrsi, odnosno da li su donesena pravomoćna rješenja o ovrsi, pri čemu su zadužnice izgubile svoju samostalnost.

Kako je zbog pogrešnog pravnog pristupa činjenično stanje nepotpuno utvrđeno, to nema uvjeta za preinaku pobijane presude, valjalo je na temelju odredbe čl. 370. ZPP-a ukinuti prvostupanjsku presudu u točkama I., III. i IV. izreke i vratiti je prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti nedostatke na koje mu je ukazano ovim rješenjem, te donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku.

Zagreb, 11. lipnja 2019.

Predsjednica vijeća
Gorana Aralica Martinović, v. r.

Za točnost ispravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD 4
U ZAGREBU
PRIMLJENO

11-02-2019

poštom — neposredno
u primj. priloga
priložba 3

39

Broj: Revt 300/2018-8

REPUBLIKA HRVATSKA RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, Branka Medančića člana vijeća, Ivana Mikšića člana vijeća i Goranke Barać-Ručević članice vijeća, u pravnoj stvari prvotuzitelja INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o., Zagreb, Savska cesta 66, OIB 55713556812) i drugotuzitelja ISTO d.d., Varaždin, Augusta Šenoa 4-6, OIB 88502209643 (pravni sljednik INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d., Zagreb, Savska cesta 66 - OIB 19751350811), koje zastupa Nenad Cetinja, odvjetnik u Zagrebu, protiv prvotuzenika MANEDA d.o.o., Sesvete, Varaždinska 77, OIB 92450134182, drugotuzenika NENADA MARKOVIĆA iz Sesveta, Varaždinska 77, OIB 64828450804, trećetuzenice DALIBORKE PLANINČEVIĆ iz Velike Ostrne, Dugo Selo, Čulinečka 44, OIB 19224978247, četvrtotuzenika PLANIDAL ULAGANJA d.o.o., Sesvete, Varaždinska 77, OIB 77476534507, zastupanih po punomoćniku Ivanu Sučiću, odvjetniku u Sesvetama, i petotuzenika PRVA ULAGANJA d.o.o., Zagreb, Savska cesta 66, OIB 86840581720, kao pravni sljednik OPORTUNITAS ULAGANJE d.o.o., Zagreb, A. Šenoa 11, radi povrata zadužnica i utvrđenja, odlučujući o reviziji prvo, drugo, treće i četvrtotuzenika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4893/17-8 od 18. siječnja 2018., kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-4487/11 od 15. veljače 2013., u sjednici održanoj 5. prosinca 2018.,

riješio je:

I. Prihvaća se revizija prvo, drugo i trećetuzenika i ukida se presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u dijelu izreke pod stavkom I. točka I., kojom je naloženo vraćanje prvotuzitelju zadužnica od strane prvo, drugo i trećetuzenika te u dijelu izreke pod stavkom II. kojim je odlučeno o parničnim troškovima prvo, drugo i trećetuzeniku i u tom dijelu predmet vraća sudu drugog stupnja na ponovno suđenje.

II. Revizija četvrtotuzenika odbacuje se kao nedopuštena.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

»I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I-, II- i III-tuženi dužni su vratiti tužiteljima 18 bjanko zadužnica do 1 milijun kuna, specificiranih kako slijedi:

- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17696/08 i br. OV-17715/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17697/08 i br. OV-17716/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17698/08 i br. OV-17717/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17699/08 i br. OV-17718/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17700/08 i br. OV-17719/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17701/08 i br. OV-17720/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17702/08 i br. OV-17721/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17703/08 i br. OV-17722/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17704/08 i br. OV-17723/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17705/08 i br. OV-17724/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17706/08 i br. OV-17725/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17707/08 i br. OV-17726/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17708/08 i br. OV-17727/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17710/08 i br. OV-17728/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17711/08 i br. OV-17729/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17712/08 i br. OV-17730/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17713/08 i br. OV-17731/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17714/08 i br. OV-17732/08, te bjanko mjenicu I-tužitelja i bjanko mjenicu II-tužitelja, sve u roku od 8 dana, i zabranjuje im se korištenje i prijenos navedenih bjanko zadužnica i mjenica.

II Utvrđuje se da je bez pravnog učinka "Ugovor o ustupu tražbine" od 13. veljače 2009. godine, zaključen između II- i III-tuženika i ovjeren kod Javnog bilježnika Vlaste Zajec, broj OV-1366/09, kao i bilo koji drugi ustup tražbine koja je predmet ugovora o ustupu tražbine od 13.02.2009.g.

III Nalaže se tuženicima da solidarno naknade prouzročeni parnični trošak tužiteljima, u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe."

IV Tužitelji su dužni tuženicama, i to I, II i IV tuženiku naknaditi parnični trošak u iznosu od 4.050,00 kn, te III tuženiku u iznosu od 7.600,00 kn, sve u roku od 8 dana.«

Presudom suda drugog stupnja preinačena je prvostupanjska presuda u odnosu na prvotužitelja, te je prihvaćen tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se nalaže prvo, drugo i trećetuženiku da su dužni vratiti prvotužitelju 18 bjanko zadužnica navedenih u izreci navedene presude. Također je utvrđeno da je bez pravnog učinka Ugovor o ustupu tražbine od 13. veljače 2009., zaključen između drugo i trećetuženika, te je naloženo prvo, drugo, treće i četvrtotuženicama da u roku od 8 dana prvotužitelju solidarno naknade trošak postupka u iznosu od 12.075,00 kn.

Protiv drugostupanjske presude reviziju su podnijeli prvo, drugo, treće i četvrtotuženici pozivom na odredbu čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 43/13, 89/14 - dalje: ZPP). Istu pobijaju u dijelu u kojem je naložen povrat zadužnice, te predlažu da revizijski sud preinači pobijanu presudu drugostupanjskog suda na način da potvrde prvostupanjsku presudu, podredno da istu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju prvotužitelj predlaže da se revizija tuženika odbaci kao nedopuštena, a podredno da se ista odbije kao neosnovana.

Revizija prvo, drugo i trećetuženika je osnovana.

Revizija četvrtotuženika je nedopuštena.

U predmetnoj reviziji tuženici su postavili sljedeće pravno pitanje:

"Da li tužitelji mogu tražiti istovremeno od većeg broja tuženika predaju bjanko mjenica i zadužnica kao nedjeljivih pokretnih stvari koje se izdaju u samo jednom primjerku koje se ne nalaze u posjedu tuženika i bez da je utvrđeno u čijem se posjedu nalaze, a koje su pored toga predane na naplatu u Financijsku agenciju i popunjavanjem stekle svojstvo zadužnice i pravomoćnog rješenja o ovrsi, dok su preostale zadužnice predane na naplatu sudu kao ovršne isprave temeljem kojih su donesena pravomoćna sudska rješenja o ovrsi čiji su sastavni dio pa su time izgubile svoju samostalnost?"

Kao razlog važnosti navode se pravna shvaćanja zauzeta u nizu odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-399/00, Rev-x-270/09, Revt-116/09, Revt-50/15, Revt-128/07, Rev-51/10.

Smatraju da je pravno shvaćanje zauzeto u pobijanoj odluci u potpunoj suprotnosti s pravnim shvaćanjem zauzetim u odlukama revizijskog suda koje su priložene reviziji.

Prema odredbi čl. 392.a st. 2. ZPP u povodu revizije iz čl. 382. st. 2. ovog Zakona revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti

svih u njegovoj primjeni zbog kojeg je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose.

Predmet pobijanog dijela spora je zahtjev prvotuzitelja za povratom 18 bjanko zadužnica koje su dane kao sredstvo osiguranja plaćanja tražbine u iznosu od 17.753.625,00 kn.

U tijeku postupka pred sudovima prvog i drugog stupnja utvrđene su sljedeće odlučne činjenice:

- da su prvotuzitelj kao dužnik i drugotuzitelj kao jamac platac, u ispunjenju svojih ugovornih obveza iz čl. 22. Aneksa sporazuma o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb, od 21. kolovoza 2008. zaključenog između prvotuzitelja i četvrto i petotuzenika i iz čl. 10. ugovora o opciji prodaje zaključenog 22. kolovoza 2008. između prvotuzitelja kao izdavatelja opcije, drugotuzitelja kao jamca i trećetuzenika kao stjecatelja opcije, predali trećetuzenici kao vjerovnici svako po jednu vlastitu mjenicu, te da su potpisali i javnobilježnički ovjerali i predali trećetuzenici kao vjerovnici 18 bjanko zadužnica;

- da su drugotuzenik Nenad Marković i trećetuzenica Daliborka Planinčević 13. veljače 2009. sklopili Ugovor o ustupu tražbine, kojim je trećetuzenica ustupila drugotuzeniku sva svoja prava koja su nastala ili mogla nastati prema tužiteljima u iznosu od ukupno 17.753.625,00 kn iz ugovora o opciji prodaje, koji je Daliborka Planinčević sklopila s tužiteljima i kojima je u čl. 9. ugovoreno da se potpisom tog ugovora jamac obvezuje kao jamac platac, te odgovara stjecatelju opcije da cijelu obvezu iz davatelja opcije kao glavni dužnik, a čl. 10. tog Ugovora se prvotuzitelj Industrogradnja Nekretnine d.o.o. kao izdavatelj opcije obvezuje kao sredstvo osiguranja tražbine, koja će u slučaju izvršenja opcije nastati temeljem kupoprodajnog ugovora za predmet opcije i time nastale obveze za plaćanje cijene predmeta opcije, predati vlastite mjenice i 18 bjanko zadužnica;

- da ugovor o opciji prodaje sklopljen između tužitelja i trećetuzenice nije sklopljen u obliku javnobilježničke isprave, pa je kao takav ništav, jer je sukladno odredbi čl. 392. st. 1. ZOO ("Narodne novine" broj 35/05 i 41/08 – dalje: ZOO) protivan prisilnim propisima.

Drugostupanjski sud je prihvatio tužbeni zahtjev na povrat zadužnica, te naložio prvo, drugo i trećetuzenom da prvotuzitelju vrati 18 bjanko zadužnica, navodeći kako je prema odredbi čl. 393. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora, svaka ugovorna strana dužna vratiti sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, ako to nije moguće i ako se narav onog što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne odredi.

Drugostupanjski sud je zaključio da je prvotuzitelj predao trećetuzenici za osiguranje tražbine 18 bjanko zadužnica, te da je osnovan njegov tužbeni zahtjev za povratom tih zadužnica jer tražbina nije nastala uslijed ništavosti ugovora.

S takvim pravnim shvaćanjem suda drugog stupnja za sada se ne može složiti ovaj revizijski sud.

Naime, sud drugog stupnja zanemario je činjenicu da je u konkretnom slučaju prvotuzitelj postavio zahtjev prema tuženicama za predaju bjanko zadužnica, te da se radi o vlasničkopravnom zahtjevu za predaju stvari (isprava).

Pritom sud drugog stupnja nije dao razloge zbog čega je naložio prvo, drugo i trećetuženicama povrat prvotuzitelju svih 18 bjanko zadužnica, te da li se iste nalaze u posjedu svih tuženika ili u posjedu jednog od tuženika.

Također je iz postupka vidljivo da su zadužnice predane FINA-i radi provedbe ovrhe i ukoliko bi se nešto naplatilo s te osnove što ne pripada tuženicama, tužitelj bi tada mogao u posebnom postupku postaviti zahtjeve usmjerene na povrat određenog iznosa na temelju neosnovanog stjecanja.

Prema odredbama čl. 183. i čl. 183.a Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 57/96, 29/99, 173/03, 151/04, 88/05 - dalje: OZ) bjanko zadužnica predstavlja instrument osiguranja plaćanja, s time da ista sadrži učinke pravomoćnog rješenja o ovrsi kad se plijeni tražbina po računu i prenosi na vjerovnike iz ovršne isprave, te kad se traži ovrha na drugim predmetima, a ne na novčanim sredstvima.

Zadužnica i mjenica su vrijednosni papiri, dakle stvari koje se smatraju pokretninama u smislu odredbe čl. 2. Zakona o vlasništvu (ZV), a svojstvo pokretnina daju im i drugi propisi, primjerice Ovršni zakon, kada vrijednosne papire izjednačava s pokretninama.

U konkretnom slučaju predane mjenice i bjanko zadužnice upisivanjem obveze i vjerovnika stekli su svojstvo vrijednosnog papira sukladno odredbi čl. 1135.-1141. ZOO, prema kojem je vrijednosni papir isprava kojom se njezin izdavatelj obvezuje ispuniti obvezu upisanu u toj ispravi i njezinom zakonitom imatelju.

Upisom određenih iznosa u bjanko zadužnice iste gube svojstvo bjanko zadužnica, a u trenutku njihove predaje na FINA-u zadužnice po samom zakonu dobivaju učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kojim se plijeni tražbina po računima i prenosi na ovrhovoditelja, odnosno ovršne isprave temeljem kojih se može tražiti ovrha na drugim predmetima ovrhe.

S obzirom da tužitelji prema tuženicama postavljaju vlasničkopravni zahtjev za predaju bjanko zadužnica i mjenica kao isprava, te zabranu njihovog korištenja i prijenosa, to u konkretnom slučaju tužitelj mora dokazati da se zadužnica nalazi kod tuženika, a za sada nije jasno da li se sve zadužnice nalaze kod tuženika i kod kojih tuženika i da li su neke ili sve predane Financijskoj agenciji na naplatu kao ovršne isprave.

S obzirom na to postavljeni tužbeni zahtjev prema tuženicama usmjeren je na predaju zadužnice i zabranu njihovog korištenja.

Iz obrazloženja drugostupanjske presude nije vidljivo da li je utvrđeno da su sve zadužnice predane na naplatu FINA-i, odnosno da li se one nalaze u posjedu tuženika i u posjedu kojih tuženika, jer je prihvaćen tužbeni zahtjev da prvo, drugo i trećetuženici vrate svih 18 bjanko zadužnica koje su navedene u izreci presude. Takav zahtjev je nemoguće izvršiti budući se nalaže trima različitim osobama predaja mjenice i zadužnice kao nedjeljive

stvari, koje se po zakonu izdaju u jednom primjerku za koje nije izvjesno da su u posjedu svih, odnosno nije utvrđeno u čijem su posjedu i tko ih koristi.

Pritom sudovi svakako trebaju imati na umu pravno shvaćanje sa sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske Su-IV-46/07 od 16. travnja 2007., prema kojem se ističe kako je mjenična obveza apstraktna i odvaja se od osnovnog pravnog posla, te protiv mjenice i mjenične tražbine nisu dopušteni prigovori budućem imatelju vezani uz osnovni posao ako je on nije stekao zlonamjerno ili s velikom nepažnjom.

Stoga se svakako pri ocjeni osnovanosti tužbenog zahtjeva za povrat bjanko zadužnica treba utvrditi kod koga se te bjanko zadužnice nalaze, u čijem su posjedu i da li su iste predane na naplatu Financijskoj agenciji, te da li su iste popunjavanjem stekle svojstvo zadužnice te pravomoćnog rješenja o ovrsi, odnosno da li su donesena pravomoćna rješenja o ovrsi, pri čemu su zadužnice izgubile svoju samostalnost.

Kako je zbog pogrešnog pravnog pristupa činjenično stanje nepotpuno utvrđeno, te nema uvjeta za preinaku pobijane presude, valjalo je na temelju odredbe čl. 395. st. 2. ZPP ukinuti drugostupanjsku presudu u pobijanom dijelu i vratiti je drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Revizija četvrtotuženika je nedopuštena s obzirom na to da četvrtotuženik nema pravni interes za podnošenjem revizije budući drugostupanjskom presudom nije prihvaćen tužbeni zahtjev u odnosu na četvrtotuženika.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 166. st. 4. ZPP.

U ponovnom postupku drugostupanjski sud će otkloniti nedostatke na koje mu je ukazano ovim rješenjem, te donijeti novu, na zakonu osnovanu presudu.

Zagreb, 5. prosinca 2018.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Jadranko Jug, v. r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA
Ovlašteni službenik:
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

89. St-233/15-203

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu po sucu Nikolini Dorić Hadžisejdić, u stečajnom postupku povodom prijedloga predlagatelja MANEDA d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77, OIB:92450134182, za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Kennedyev trg 2, OIB:55713556812, kojeg zastupa punomoćnica Mirela Paola Frlan, odvjetnica u Zagrebu, Jaruščica 5a, 22. prosinca 2017.,

r i j e š i o j e

Odbacuje se prijedlog predlagatelja MANEDA d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77, OIB:92450134182, za otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Kennedyev trg 2, OIB:55713556812.

Obrazloženje

Predlagatelj MANEDA d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77, OIB:92450134182, podnio je prijedlog za otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Kennedyev trg 2, OIB:55713556812.

U svom prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka predlagatelj je naveo da dužnik duguje predlagatelju parnični trošak u iznosu 4.050,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama temeljem pravomoćne i ovršne presude posl. br. P-4487/11 te tražbine iz rješenja Stpn-287/14 od 31. srpnja 2014. kojim je dopušteno sklapanje predstečajne nagodbe nad dužnikom, a u kojem rješenju se dužnik obvezao prenijeti predlagatelju 20 468 redovnih dionica Industrogradnja grupe d.d. (oznake INDG-R-A, ISIN HRINDGRA0007), nominalne vrijednosti 1.000,00 kuna po dionici, na način da Vjerovnik stekne vlasništvo nad 20.468 dionica, ukupne nominalne vrijednosti 20.468.000,00 kuna, u roku tri mjeseca nakon pravomoćnog zaključenja predstečajne nagodbe Dužnika, a koja predstečajna nagodba je postala pravomoćna 14. studenog 2014.. Također je predlagatelj dostavio u spis i potvrdu Financijske agencije iz koje proizlazi da je dužnik nesposoban za plaćanje jer ima evidentirane nepodmirene obveze kod banke koja za njega obavlja poslove platnog prometa u razdoblju duljem od 60 dana, a koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za naplatu, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih, odnosno jer su dužnikovi žiro-računi u neprekidnoj blokadi više od 60 dana.

Dužnik se protivio prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka u bitnom navodeći da je postupak pokrenut bez valjane pravne osnove jer se temelji na nepostojećoj tražbini (tražbina u iznosu 4.050,00 kn) te o nenovčanoj tražbini (tražbini iz rješenja Stpn-287/14 od 31. srpnja 2014.) detaljno obrazlažući svaki od navedenih razloga.

Rješenjem posl. br. St-233/15 od 9. travnja 2015. pokrenut je prethodni postupak za utvrđivanje uvjeta za otvaranje stečajnog postupka te imenovan privremeni stečajni upravitelj.

Rješenjem posl. broj St-233/15 od 1. listopada 2015. otvoren je stečajni postupak nad dužnikom no predmetno rješenje je povodom žalbe dužnika ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj Pž-7542/15-3 od 17. studenog 2015.

U ponovnom postupku doneseno je rješenje posl. br. St-233/15-92 od 22. veljače 2016. kojim je otvoren stečajni postupak nad dužnikom no povodom podnesene žalbe dužnika predmetno rješenje je ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž- 1858/15-5 od 5. travnja 2016.

U ponovljenom postupku, a obzirom da se tijekom postupka tražbina vjerovnika prema dužniku mijenjala, na ročištu 30. listopada 2017. predlagatelj je izrijekom naveo da prema dužniku ima sljedeće tražbine:

1. tražbinu iz predstečajne nagodbe Stpn-287/14 koja je utvrđena u novčanom iznosu a prijenos dionica je predviđen kao način namirenja novčane tražbine,
  2. novčanu tražbinu prema rješenju Visokog trgovačkog suda posl.br. Pž-3584/15 u iznosu od 1.250,00 kn (list 1170-1172 spisa),
  3. novčanu tražbinu, a koja se odnosi na zatezne kamate na iznos od 825,00 kn prema rješenju Ovr-4012/15, a koju je specificirao na iznos od 50,00 kn,
  4. kao razlučni vjerovnik novčanu tražbinu prema rješenjima Trgovačkog suda u Zagrebu Ovr-3466/12 od 2. srpnja 2012. i Ovr-4124/12 od 22. kolovoza 2012., a sukladno Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi te čl. 39 st. 3 Stečajnog zakona,
- te je na ročištu 18. prosinca 2017. naveo da uz navedene tražbine ima i
5. tražbinu iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-3584/15-7 od 7. kolovoza 2015.(list 1286-1288 spisa) u iznosu 1.250,00 kn, a temeljem Ugovora o ustupu tražbine (list 1283) iz kojeg proizlazi da je trgovačko društvo Maneda d.o.o. steklo tražbinu od Nenada Markovića, a koju on ima prema rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-3584/15-7 od 7. kolovoza 2015.

U odnosu na prijedlog predlagatelja za otvaranje stečajnog postupka, dužnik se tijekom cijelog postupka protivio prijedlogu ističući prije svega da predlagatelj nema aktivnu legitimaciju odnosno da predlagatelj nije učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine.

Odredbom čl. 39. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96 do 133/12 dalje: SZ) određeno je da je vjerovnik ovlašten pokrenuti stečajni postupak ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i kojega od stečajnih razloga.

Temeljem odredbe citiranog članka sud mora utvrditi vjerojatnost postojanja tražbine vjerovnika kao predlagatelja u trenutku podnošenja prijedloga te potom, u slučaju pozitivnog zaključka o postojanju vjerojatnosti tražbine, aktivne legitimacije i postojanje kojega od stečajnih razloga.

Nakon odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske posl. br. U-III-4963/08 od 30. ožujka 2011. ovaj članak treba tumačiti da bez aktivne legitimacije i postojanja kojeg od stečajnih razloga u trenutku donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka, nema zakonske osnove za otvaranje stečajnog postupka, a kako je i zaključeno na 16. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održanoj 5. prosinca 211.

Među strankama nije sporno da kod dužnika postoji stečajni razlog nesposobnost za plaćanje dužnika, a obzirom da je isti u blokadi duže od 60 dana. Uvidom u Potvrdu o neizvršenim osnovama za plaćanje Financijske agencije (list 1224 spisa) utvrđeno je da dužnik na dan 28. studenog 2017. ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 1050 dana.

Među strankama je sporno postojanje tražbine predlagatelja.

U odnosu na predlagateljevu tražbinu iz predstečajne nagodbe posl. br. Stpn-287/14 od 31. srpnja 2014., kojom se dužnik obvezao prenijeti predlagatelju 20 468 redovnih dionica Industrogradnja grupe d.d. (oznake INDG-R-A, ISIN HRINDGRA0007), nominalne vrijednosti 1.000,00 kuna po dionici, na način da Vjerovnik (ovdje predlagatelj) stekne vlasništvo nad 20.468 dionica, ukupne nominalne vrijednosti 20.468.000,00 kuna, u roku tri mjeseca nakon pravomoćnog zaključenja predstečajne nagodbe Dužnika, a koja predstečajna nagodba je postala pravomoćna 14. studenog 2014., valja reći da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju posl. br. Pž-7542/15-3 od 17. studenog 2015. (list 600-605 spisa) naveo da „iz činjenice da je rješenje o odobravanju predstečajne nagodbe postalo pravomoćno i da dužnik nije ispunio svoju obvezu prema predlagatelju, kao jednom od vjerovnika predstečajne nagodbe, ne može se izvesti zaključak o postojanju predlagateljeve novčane tražbine u navedenom iznosu. Prema odredbi čl. 81. st. 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13) na temelju predstečajne nagodbe dužnik se oslobađa obveze da vjerovniku isplati iznos koji je veći od postotka prihvaćenog u predstečajnoj nagodbi, a rokovi plaćanja odgađaju se u skladu s predstečajnom nagodbom. S obzirom na to da se, u ovom konkretnom slučaju, sklopljenom predstečajnom nagodbom dužnik obvezao da će umjesto isplate novčane tražbine nekim vjerovnicima, a među njima i predlagatelju, tu tražbinu namiriti prijenosom dionica, pravni učinak predstečajne nagodbe je oslobađanje dužnika obveze da vjerovnicima isplati njihove novčane tražbine. Prema tome, na temelju predstečajne nagodbe predlagatelj ima prema dužniku samo nenovčanu tražbinu na prijenos dionica.“

Stoga, prihvaćajući stajalište Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u navedenoj odluci ovaj sud utvrđuje da je navedena tražbina nenovčana.

Uvidom u Ugovor o ustupu tražbine (list 1174) utvrđeno je da je isti sklopljen između Industrogradnja d.d. Varaždin, A. Šenoe 4-6, OIB: 03714155365 (kao „Ustupatelja“) i Industrogradnje nekretnine d.o.o. Zagreb, Kennedyev trg 2, OIB: 55713556812 (kao „Primatelja“) u kojem Ustupatelj izjavljuje da ima dospjelu tražbinu prema dužniku Maneda d.o.o., Sesvete, Varaždinska 77, OIB: 92450134182 (dalje: Dužnik) temeljem pravomoćne presude Općinskog suda u Puli broj: Ovr-2668/2013-43 (potvrđene presudom Županijskog suda u Puli, posl. br. Gžovr-768/16-1) u visini 55.567,00 kuna u korist društva Industrogradnja grupa d.d. Zagreb koji je dospio 1. srpnja 2016. Stranke su suglasno utvrdile u čl. 2. Ugovora da je prednik Ustupatelja, društvo Industrogradnja grupa d.d. Zagreb pripojeno društvu Isto d.d. Varaždin, temeljem pravomoćne odluke Trgovačkog suda u Varaždinu, Tt-17/596-2. Potom je društvo Isto d.d. podijeljeno, uz izdvajanje novoosnovanog društva Industrogradnja d.d. Varaždin, temeljem pravomoćne odluke Trgovačkog suda u Varaždinu, Tt-17-2400-2, na koje je prenesena tražbina koja je predmet ovog Ugovora. Ustupatelj predmetnim Ugovorom ustupa primatelju dio tražbine iz prethodnog članka u visini od 10.000,00 kn. Ugovorom je određeno da Primatelj prima ustupljeno mu potraživanje iz prethodnog članka te da Ugovor stupa na snagu odmah po potpisu, a u odnosu na Dužnika od dana dostave Dužniku obavijesti o ovom ustupu tražbine.

Dakle, navedenim Ugovorom o ustupu tražbine došlo je do promjene vjerovnika te se između novog vjerovnika i dužnika uspostavio odnos koji je prije postojao između ustupitelja (starog vjerovnika) i dužnika. Temeljem navedenog Ugovora o ustupu tražbine, tražbinu koju je imao raniji vjerovnik (Industrogradnja d.d.) temeljem pravomoćne presude Općinskog suda u Puli posl. br. Ovr-2668/2013-43 u iznosu od 10.000,00 sada prema dužniku (Maneda d.o.o.) ima novi vjerovnik Industrogradnja nekretnine d.o.o. (ovdje stečajni dužnik). Da bi navedeni ugovor imao učinak prema dužniku on o istom treba biti obavješten, a o kojem je dužnik na ročištu 30. listopada 2017. obavješten.

U odnosu na tražbine predlagatelja navedene pod 2., 3. i 5. stečajni dužnik je izjavio prijeboj potraživanja koja je stekao prema predlagatelju temeljem Ugovora o ustupu tražbine

sa potraživanjem predlagatelja (2., 3., i 5) spram stečajnog dužnika. Pretpostavke za prijeboj su u pravilu: uzajamnost (koja se ne zahtjeva kad dužnik (cessus) ustupljene tražbine može prebiti primatelju tj. novom vjerovniku (cesionar) svoje tražbine koje je do obavijesti o ustupu mogao prebiti ustupitelju (cedentu), istovrsnost, dospelost, utuživost i izjava o prijeboju.

Obzirom da su sve navedene pretpostavke u konkretnom slučaju ispunjene ovaj sud zaključuje da je prijebojem došlo do prestanka obveze ovdje dužnika prema ovdje predlagatelju u odnosu na tražbine predlagatelja 2., 3., i 5.

Predlagatelj je prigovorio navedenom Ugovoru o ustupu tražbine navodeći da osporava postojanje bilo kakvog duga prema trgovačkom društvu Industrogradnja d.d. iz Varaždina, OIB 03714155365, a obzirom da isti nije stranka u rješenju na kojem se temelji Ugovor o ustupu tražbine te je dodao da o postojanju takvog duga nije dobio bilo kakvo saznanje ili obavijest.

Punomoćnik dužnika je naveo da se društvo Industrogradnja grupa d.d. pripojila društvu Isto d.d. da bi se društvo Isto d.d. podijelilo na Industrogradnju d.d. i Isto grupa d.d., s time da su na Industrogradnju d.d. planom podjele preneseni svi pravni odnosi s predlagateljem, među ostalim konkretno i parnica koja se vodila pred Općinskim sudom u Puli posl. br. Ovr-2668/13.

Predlagatelj je tijekom postupka osporio te navode dužnika, a obzirom da isti na navedene okolnosti nije priložio niti jedan dokaz primjenom pravila o teretu dokazivanja te dodao da u spisu nigdje nije zaprimljen plan podjele iz kojeg bi bili vidljivi dužnikovi navodi te naveo da takva isprava nije javna ili javnodostupna pa niti dužnik, niti sud o njoj mogu imati saznanja.

U odnosu na navedene predlagateljeve prigovore valja reći da je uvidom u sudski registar utvrđeno da je društvo Industrogradnja grupa d.o.o. pripojeno društvu Isto d.d. sa sjedištem u Varaždinu, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643 temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj Tt-17/4870-2 od 3. veljače 2017. te je društvo Industrogradnja grupa d.o.o. brisano iz sudskog registra temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj Tt-10198-1 od 21. rujna 2017. Nadalje, društvo Isto d.d. sa sjedištem u Varaždinu, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643 se temeljem plana podjele donesenog od strane uprave društva 10. travnja 2017. te odobrenog od strane skupštine društva 18. travnja 2017. izvršilo podjelu društva Isto d.d. prijenosom dijela imovine društva Isto d.d., kao društva koje se dijeli i ne prestaje, na nova društva koja se osnivaju radi provođenja podjele s osnivanjem društava Isto Grupa d.d. i Industrogradnja d.d.

Nadalje, ovaj sud je sukladno čl. 7. st. 3. SZ-a (kojim je određeno da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze), izvršio uvid u dio plana podjele trgovačkog društva Isto d.d. (list 1300-1307 spisa) te je uvidom u isti utvrđeno da su prava i obveze iz postupka Općinskog suda u Puli posl.br. Ovr-2668/13 prešla na društvo Industrogradnja d.d.. Valja dodati da je sudski registar javna knjiga sukladno čl. 2. Zakona o sudskom registru („Narodne novine“ broj: 1/95, 57/96, 1/98, 30/99, 45/99, 54/05, 40/07, 91/10, 90/11, 148/13, 93/14 i 110/15). Slijedom navedenog, nisu osnovani navedeni predlagateljevi prigovori.

Nadalje, predlagatelj je prigovorio Ugovoru o ustupu tražbine navodeći da budući je stečajni dužnik u neprekidnoj blokadi žiro računa, zabranjeni su u ovom predmetu bilo kakvi oblici obračunskih plaćanja uključujući i cesije te je naveo da je takav ugovor ništetan.

U odnosu na navedeni prigovor valja reći da je čl.14. st. 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj: 91/10 i 112/12, dalje: ZPONS) propisano da obračunsko plaćanje je namira međusobnih novčanih obveza i potraživanja između sudionika obračunskog plaćanja bez uporabe novčanih sredstava, a provodi se kompenzacijom, cesijom, asignacijom, preuzimanjem duga te drugim oblicima namire međusobnih novčanih obveza i potraživanja. U čl. 14. st. 2. ZPONS-a propisano je da ovršenik – poslovni subjekt ne smije

obavljati obračunsko plaćanje ako u Jedinostvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima. Obračunsko plaćanje (u pravom smislu te riječi), kod ugovora o cesiji, obavlja cedent – jer on jedini zatvara svoja potraživanja (prema cesusu) i svoje obveze (prema cesionaru) obračunskim putem bez stvarnog priljeva i odljeva novčanih sredstava. To nikako ne znači da bi kod ugovora o cesiji koji je u ovom predmetu sklopio cesionar „blokiranog“ računa sam ugovor o cesiji bio nevaljan. Međutim niti da je ugovor sklopio cedent „blokiranog“ računa sam ugovor o cesiji nije nevaljan. Naime, odredbom čl. 322. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 dalje: ZOO), propisano je da ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će odgovarajuće posljedice. Odgovarajuće posljedice su propisane odredbom čl. 30. ZPONS-a u kojem je određeno kako će se poslovni subjekt kazniti novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 500.000,00 kuna, a njegova odgovorna osoba novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna, ako u uvjetima blokade računa izvrši obračunsko plaćanje. Dakle, nisu osnovani navodi predlagatelja da je Ugovor o ustupu tražbine ništetan.

U odnosu na 4. tražbinu koju predlagatelj ima kao razlučni vjerovnik i to novčanu tražbinu prema rješenjima Trgovačkog suda u Zagrebu Ovr-3466/12 od 2. srpnja 2012. i Ovr-4124/12 od 22. kolovoza 2012. valja reći da je sukladno čl. 39. st. 3. SZ-a propisano da razlučni vjerovnici mogu predlagati otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom samo ako učine vjerojatnim da se njihova tražbina neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo.

Sukladno navedenoj odredbi ovaj sud zaključuje da je na predlagatelju bio teret dokaza vjerojatnosti činjenice da se njegova tražbina neće moći namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo te kako predlagatelj nije učinio vjerojatnim da se njegova tražbina neće moći namiriti iz predmeta na koje se odnosi njegovo razlučno pravo ne može kao razlučni vjerovnik predlagati otvaranje stečajnog postupka.

Slijedom svega navedenog ovaj sud zaključuje da predlagatelj nije ispunio jedan od kumulativnih uvjeta za podnošenje prijedloga za pokretanje stečajnog postupka sukladno čl. 39. st. 2. SZ-a (vjerojatnost postojanja tražbine) te je stoga odlučeno kao u izreci rješenja.

U Zagrebu, 22. prosinca 2017.

Sudac:

Nikolina Dorić Hadžisejdić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u 3 primjerka za Visoki trgovački sud RH u roku od 8 dana od dana dostave rješenja.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik
Karmela Dolenc

SEKTOR POSLOVNE MREŽE
RC ZAGREB

JOSIP GALINEC
ZELINSKA 3
ZAGREB

Datum: 01.10.2019.
Klasa: 120-11/19-01/32
Ur.broj: 08-206-19

Na temelju članka 20. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 68/18) i zahtjeva podnositelja od dana 01.10.2019. izdaje se

P O T V R D A
o blokadi računa i novčanih sredstava ovršenika

Ovršenik: **INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o.**

OIB ovršenika: **39754109503**

Na računima i novčanim sredstvima ovršenika na dan izdavanja potvrde evidentirano je 35 dana neprekidne blokade odnosno ukupno 35 dana blokade u prethodnih 6 mjeseci zbog nepodmirenih osnova za plaćanje evidentiranih u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje.
Nepodmirene obveze na dan izdavanja potvrde iznose 3.320.044,52 kn.

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC ZAGREB

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR
ZAGREB
POSLOVNICA 5 2